

"£e{«*»İM* Qlk* U^ft «t

Ui?At CfimJÜJk * & { «*» ***

Türkiye'de sosyal güvenlik sisteminin örgütlenmesi elli yıllık bir geçmişe dayanmaktadır. Bu süreçte haklar açısından daralmalar-genişlemeler yaşanmıştır. Ancak, toplumsal kesimlerin çok önemli bir bölümü çağdaş anlamda ve uluslararası standartlarda bir sosyal güvenlik hakkına sahip olmamıştır.

Bugün devlet memurlarını ve sözleşmeli personeli kapsamına alan ve ilk oluşumu Osmanlı imparatorluğu dönemine uzanan Emekli Sandığı 49, işçileri kapsamına olan SSK 54 ve bağımsız çalışanları kapsamına olan Bağ-Kur 29 yaşındadır. Ama, milyonlarca insan bu sosyal güvenlik sistemlerinin dışındadır. Sisteme dahil olanların büyük bir bölümü ise, bu hakları kullanamayacak durumdadır.

Sosyal güvenlik sistemi konusunda genel ve bütünsel politikaların olmaması nedeniyle üç sosyal güvenlik kuruluşu, siyasi iktidarların aldığı kararlar nedeniyle, devletin yapması gereken bir çok işi yüklenmek zorunda kalmış, devletin "sosyal devlet" işlevi önemli ölçüde onlar tarafından gerçekleştirilmeye çalışılmıştır.

Devletin doğrudan katkısının olmadığı bu uygulamalar sonucunda sosyal güvenlik sisteminde sıkıntılar ortaya çıkmış, sorunu aşmak için sistemin tıkanmasına neden olan neo-liberal politikalar kapsamında çözümler gündeme getirilmiştir,

Kamuoyunun,, çalışanların ve

onların temsilcileri olan sendikaların büyük tepkilerine karşın,» siyasi iktidar, sosyal devleti ortadan kaldırma yönündeki IMF dayatmasını; yine "reform" adı altında yasa ile şırtırını şırtır.

Sorun,, kamuoyunda yalnız bir yaş sorunu olarak tartışılmış, iş güvencesi gibi temel bir sorun görmezden gelinmiş,, özel sigortacılığın teşvik göreceği bir ortam yaratılmıştır.

17 Ağustos 1999 Marmara Depremi'nin ortaya çıkardığı koşullardan da yararlanılmış ve Sosyal Güvenlik Yasası bir oldubitti ile kabul edilmiştir.

Oysa, sosyal güvenlik kuruluşları bir şirket gibi algılanmamalı veya zarar hesaplarına dayanan kuruluşlar olarak görülmemelidir, Çünkü, sosyal güvenlik, Türkiye'nin de onayladığı BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesine» Avrupa Sosyal Şartı'nı ve ILO sözleşmelerine göre; toplumun tüm bireylerinin, hiçbir ayırım gözetmeksizin,, onurlarına yaraşır bir yaşam sürdürecektir biçimde güvence altına alınmasıdır. Sosyal güvenlik hakkı en temel insan hakkıdır.

Sosyal güvenlik alanında geçerli olan temel ilkeler şunlardır:

J Öncelikle oluşturulacak kurumlar, devlet eli ile kurulmalıdır.,

S Devlet, sistemin finansmanına karşılık beklemeden, katkıda bulunmalıdır.,

S Sistemi,, güvenli hale* getirmek için, yasalarla donatılmalıdır.,

S Tüm toplumun sosyal güvenliğini sağlamak hedeflenmelidir.

J Sosyal güvenlik kurumlarının yönetimleri ve organları, demokratik ve katılımcı biçimde oluşturulmalıdır.

S Kaynakları doğrudan ya da dolaylı yoldan sermaye kesimine transfer edilmemelidir.

Kabul edilen yeni Yasa'da bu ilkelere uyulmamıştır. Yasa :

S Tüm nüfusunu kapsamamaktadır.,

Devlet katkısı yoktur.

S Emeklilik yaşı yüksek olup, Türkiye gerçeğine uymamaktadır.

S Emekli aylıkları yetersizdir.

S Sağlık hizmetleri iyileştirilmemiştir.

S İşsizlik sigortası, çağdaş sosyal güvenlik anlayışından uzaktır.

S İşgüvencesi ile ilgili bir düzenleme yapılmamıştır.,

S Sosyal güvenlik kurumlarının de mo kratikl e ş t i ri l meleri yönünde hiçbir adım atılmamıştır.

IMF ve Dünya Bankası öneriyor, Türkiye "reformlar" yapıyor. Küreselleşme politikalarına ilk uyum sağlayan ve "yapısal reformları" zaman geçirmeden uygulayan ülke olarak uluslararası finans kuruluşlarının gözdesi ve gelişmekte olan ülkelere başarılı bir ülke örneği olarak sunuyoruz.

24 Ocak 1980 Kararları,, konvertibiliteye geçiş, özelleştirme, 5 Nisan

* Enerji f@β M-far B&tomi'nfa

1994 Kararları, Avrupa Gümrük Birliği'ne giriş, eğitim "reformu", sağlık "reformu", vergi "reformu", sosyal güvenlik "reformu", vb. başardıklarımız, tanım "reformu", yerel yönetimler "reformu" ise sırada bekleyen ve başaracaklarımız.

Ancak, bu reformların sonuçlarına da kısaca bakmak gerekiyor:

S Kronik enflasyonu istikrarlı bir biçimde, 20 yıldır %50'nin üstünde tuttuk.

S 15 milyar dolar olan dış borcu 100 milyar dolara çıkardık ve bununla da yetinmeyerek 40 milyar dolar iç borç yaptık.

S Gelir dağılımının en dengesiz olduğu 7 ülke arasına girdik.

S Bölgeler arası dengesizliği de ihmal etmedik ve daha da artırdık.

S 5 nisan kararları ile kamu çalışanlarına 217 bin TL zam, bankalara 3 ayda %50 net faiz yerdik 6,5 milyar dolar olan zorunlu tasarrufu bir gecede 2,5 milyar dolara indirdik.

S GÖmrük Birliğine girerek ithalatı artırdık,, ihracatı azalttık ve AB'nin takdirini kazandık.

S Türkbank ve POAŞ gibi özelleştirmeleri Susurluk Çetesi ile liderlerimizin de katkısıyla yapmaya çalıştık» ancak küreselleşmeden nasibini almamış olanlar tarafından engellendik

18 Nisan seçimlerinden sonra küreselleşmecilerimiz, "milliyetçi solcularımız" ve "safkan milliyetçilerimiz" reformlara devam edileceği konusunda bütün dünyaya güvence verdiler,

Böylece sözüme güvenilen,büyük ülke olmanın gereğini yaptık..

Ancak, Sosyal Güvenlik Yasası önümüzdeki dönemlerde çalışanların değiştirilmesi için mücadele edecekleri yeni bir alan yarattı. Sosyal Güvenlik, artık Türkiye'nin temel bir gündemi imaddesi oldu.. Halıka rağmen» sermaye için yapılan bu uygulamalar mutlaka değiştirilecektir.

Can Hoca'mızı Yitirdik...

Kendisine ve

*birlikte olmuşların ve olmakta olanların tümüne,
yeni ürünlere ve olgulara yolaçacağının bilincinde olarak,
birer kadeh te bizden diyoruz...*